

В. І. Сіяєва

Лейкфельд Павло Емільович

ЛЕЙКФЕЛЬД Павло Емільович (06(18). 11. 1859, маєток Павлівка Бахмут. пов. Катеринослав. губ. – 1930-і-рр.) – психолог. Доктор філософії (1896), проф. Закін. істор.-філол. факультет Харків. університету (1883; у 1881 за працю «Логические учения Герберта Спенсера» нагородж. золотою медаллю), де був залиш. на каф. філософії для підготовки до професор. звання, від 1886 працював приват-доцент, від 1893 – в. о. екстраординар. проф., від 1897 – екстраординар. проф., від 1899 – ординар. проф., від 1912 – засл. проф., заснував при Університеті кабінет експерим. психології. Від 1920 мешкав у Сімферополі, працював проф., очолював каф. психології Крим. пед. інституту (також організував при каф. кабінет експерим. психології). Наукові дослідження з логіки, психології, педагогіки, історії музики та філософії.

Основні праці

Различные направления в логике и основные задачи этой науки. Х., 1890; К учению Аристотеля о бессмертии души // Вѣра и разумъ. 1890. № 8; Математическая формула для определения вероятности гипотез в ее приложении к научным построениям // Зап. Харьков. університета. 1898. № 4; Логика. Х., 1901; 1907; 1908; 1915; О гипотетических суждениях // Зап. Харьков. університета. 1906. Вып. 1; Средневековая и новая философия: Краткое извлечение из лекций, читанных в Харьковском университете. Х., 1907; 1908.

Рекомендована література

1. Абашник В. А. Философская деятельность П. Э. Лейкфельда // Грані. 2012. № 8(88).

Бібліографічний опис:

Лейкфельд Павло Емільович / В. І. Силаєва // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54097>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).